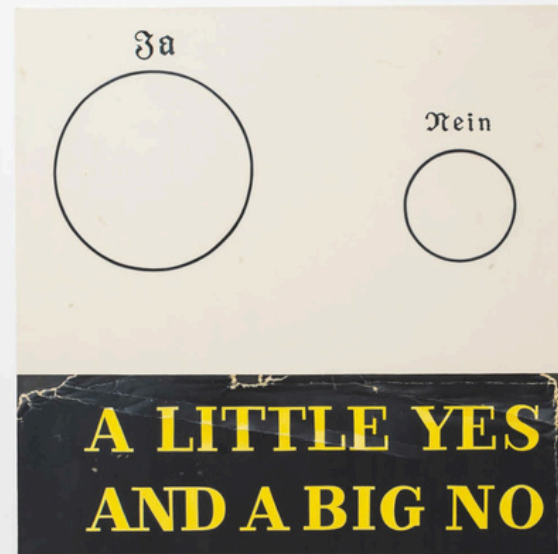
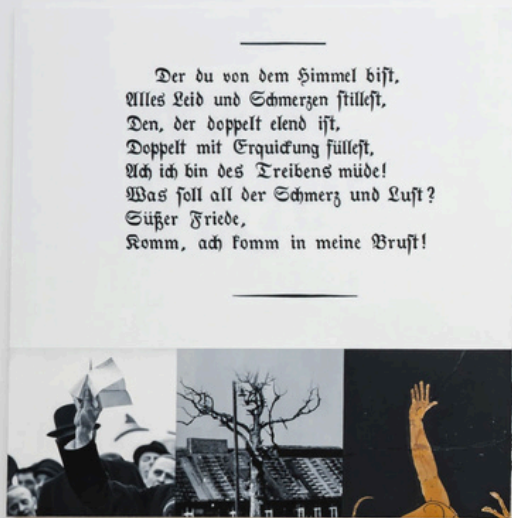

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

OMID DELAFROUZ

Born 1982 in Tehran, Iran.

Lives and works in Stockholm, Sweden.

OMID DELAFROUZ

Omid Delafrouz's work is concerned with associative processes, history and culture. He has made himself known for his detail-oriented drawings and digital printouts, filled with objects that mark specific time periods within popular culture. A fundamental idea for his work has been an attempt to express a period's zeitgeist. In his earlier work, he depicted people and places in his own surroundings with the same means and tools as the types of images his generation grew up with in the last two decades of the 20th century. This notion of capturing a zeitgeist, and his reinterpretation and revaluation of art historical motifs, expands in his recent work where a grand narrative of the 20th century is taking shape. Taking its departure from the epoch which poet Guillaume Apollinaire expectantly described as the "the time of fiery Reason", Delafrouz describes his current process as "a belated tasting of the bouquet of the 20th century" and an attempt to "in the tomb of the mouth" collect fragments of the past century's secondary aroma.

Omid Delafrouz (b. 1982 in Tehran, lives and works in Stockholm, Sweden) graduated from Malmö Art Academy in 2005 and finished his Master's degree at Valand School of Fine Art in 2007. He has previously exhibited at institutions such as Allingsås Konsthall, Sweden; Eskilstuna Konstmuseum, Sweden; Bohusläns Museum, Uddevalla, Sweden; and Göteborgs Konsthall, Gothenburg, Sweden.

Education

2005–07 Valand School of Fine Art, Gothenburg, Sweden.

2002–05 Malmö Art Academy, Malmö, Sweden.

Solo Exhibitions (selected)

2024 *Full Spectrum Dominance*, Galleri Cora Hillebrand, Gothenburg, Sweden.

2023 *Tidskrön - Tre målningar av Omid Delafrouz*, Art Space Södertörn, Södertörn, Sweden.

2022 *Bouquet for a Day*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2017 *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden.

2016 *Den förlorade bilden/The Lost Image*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2014 *Väsen från barnkammaren*, Eskilstuna Konstmuseum, Eskilstuna, Sweden.

Group Exhibitions (selected)

2024 *As Dreamers Do*, Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.

2015 *Vintersalong*, Strandverket, Marstrand, Sweden.

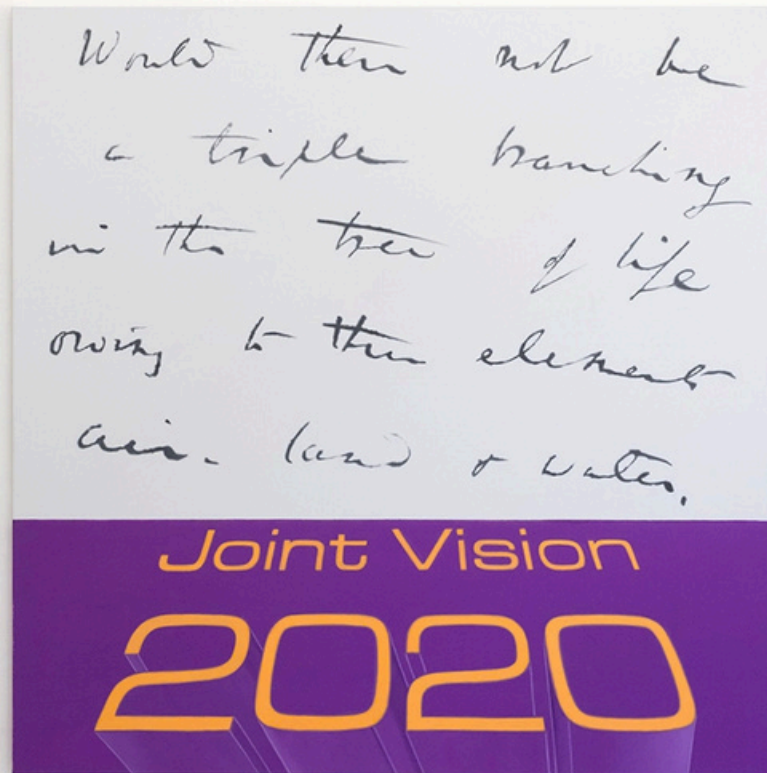
Samlarens blick – konst ur samtida samlingar, Konsthallen – Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.

2013 *Love Explosion*, Göteborgs Konsthall, Gothenburg, Sweden.

2011 *Ny Scen/New scene*, Konsthallen - Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.

2008 *Nada Art Fair*, Miami, Gallery Fruit and Flower Deli, Miami, USA.

Tree of Life 2000

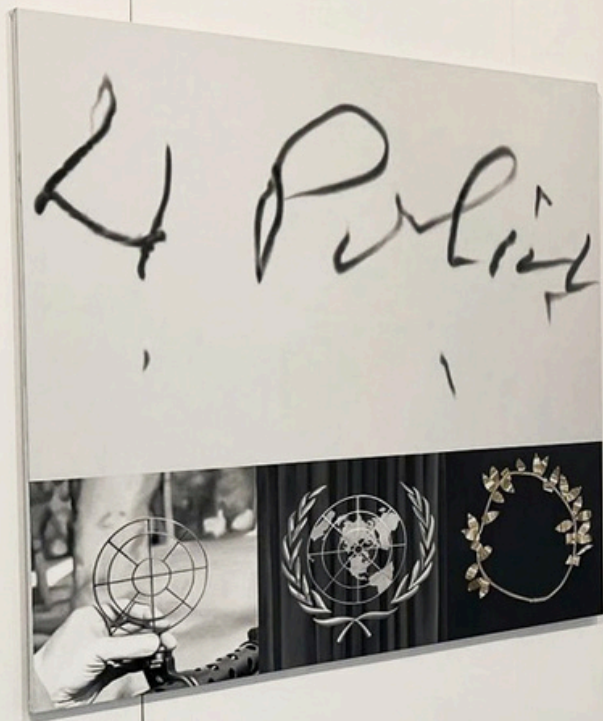

Lebensrune

Omid Delafrouz

Installation view, *Full Spectrum Dominance*, Galleri Cora Hillebrand, Gothenburg, Sweden, 2024

Jas Cogens 1945, 2023

Mechanical Flag 1946, 2021

Omid Delafrouz

Installation view, *Tidskrön - Tre målningar av Omid Delafrouz*, Art Space Södertörn, Stockholm, Sweden, 2023

Mechanical Flag 1946, 2021

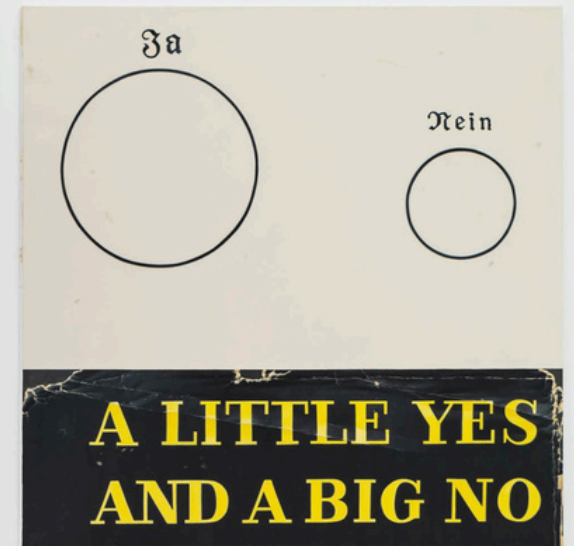
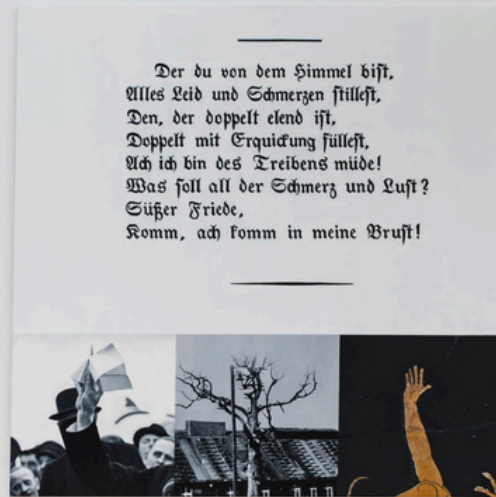
Union Flag, 2021

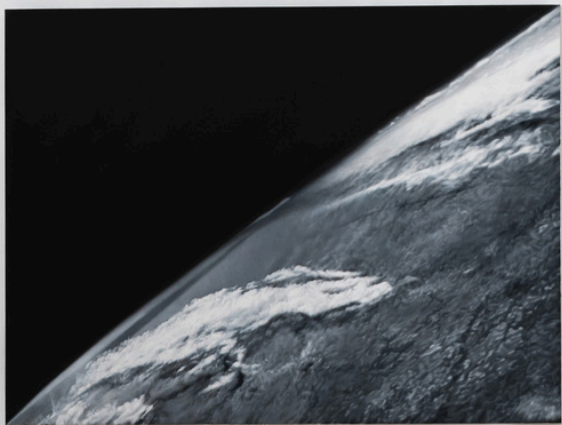
Omid Delafrouz

Installation view, *Tidskrön - Tre målningar av Omid Delafrouz*, Art Space Södertörn, Stockholm, Sweden, 2023

Omid Delafrouz
Mechanical Flag 1946
2021
Oil on canvas
150 x 150 cm
(59 1/8 x 59 1/8 in.)

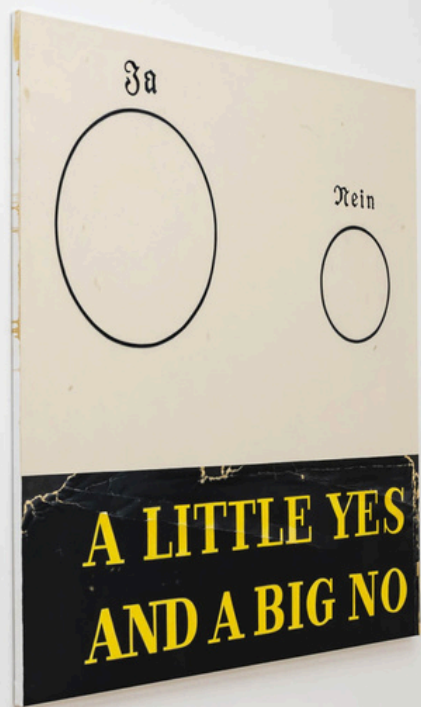

Omid Delafrouz

Installation view, *Bouquet for a Day*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2022

Omid Delafrouz

Installation view, *Bouquet for a Day*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2022

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

Omid Delafrouz

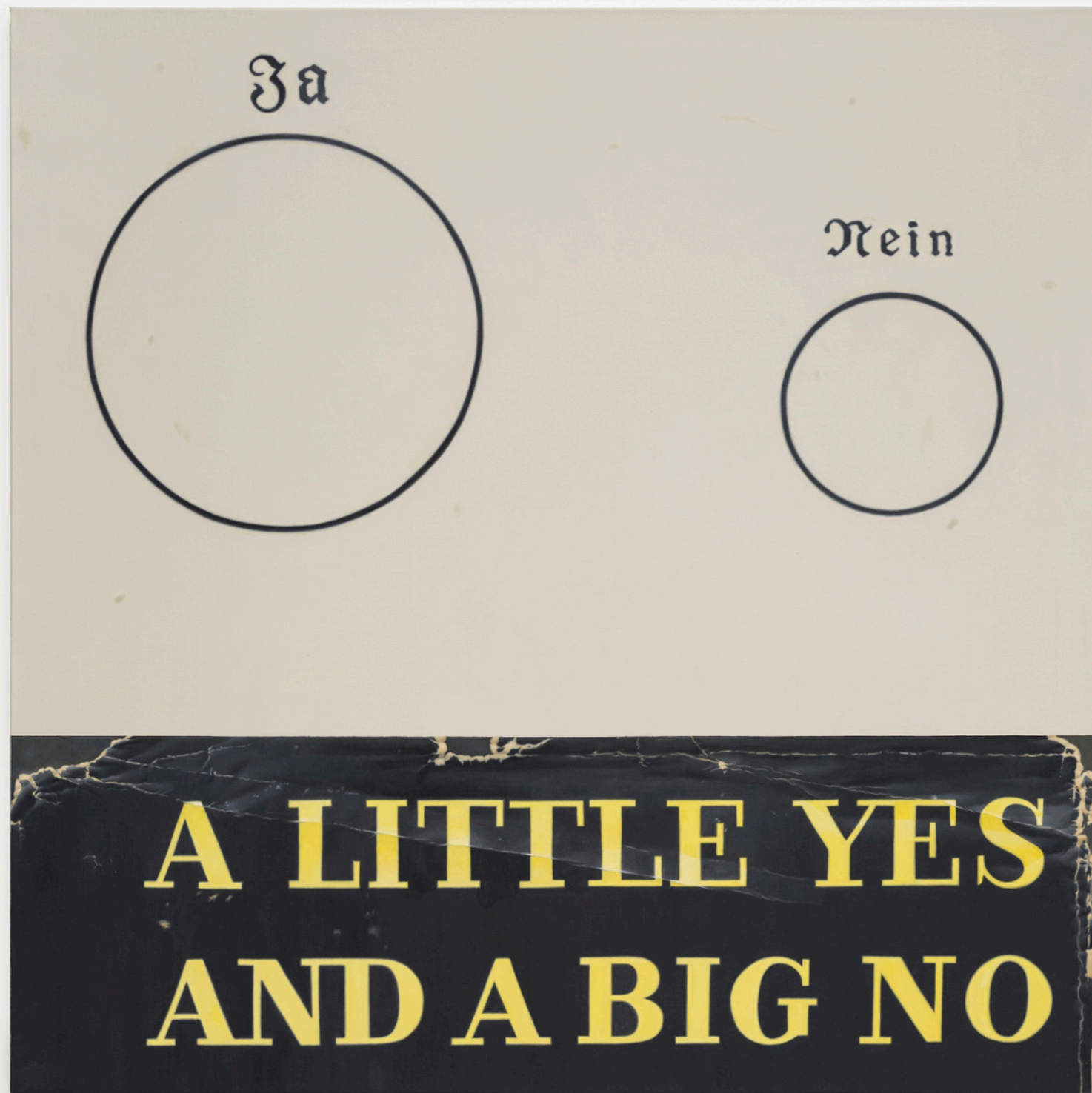
Groß' Yes 1946

2021

Oil on canvas

150 x 150 cm

(59 1/8 x 59 1/8 in.)

Omid Delafrouz
Union Flag
2021
Oil on canvas
213 x 167 cm
(83 7/8 x 65 3/4 in.)

Der du von dem Himmel bist,
Alles Leid und Schmerzen stillest,
Den, der doppelt elend ist,
Doppelt mit Erquickung füllest,
Ach ich bin des Treibens müde!
Was soll all der Schmerz und Lust?
Süßer Friede,
Komm, ach komm in meine Brust!

Omid Delafrouz

Friede - Am Hang des Ettersberg

2021-2022

Oil on canvas

150 x 150 cm

(59 1/8 x 59 1/8 in.)

Omid Delafrouz

Installation view, *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden, 2017

Omid Delafrouz

Installation view, *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden, 2017

Omid Delafrouz

Installation view, *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden, 2017

Omid Delafrouz

Installation view, *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden, 2017

Under spöktimmen, 2014-2016, digital print mounted on aluminium, 161 x 220 cm (63 3/8 x 86 5/8 in.)

Omid Delafrouz

Riket, 2016, digital print mounted on aluminium, 113 x 161.5 cm (44 1/2 x 63 5/8 in.)

Omid Delafrouz

Installation view, *Den förlorade bilden/The Lost Image*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2016

Omid Delafrouz

Installation view, *Den förlorade bilden/The Lost Image*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2016

Omid Delafrouz

Installation view

Den förlorade bilden/The Lost Image

Andréhn-Schiptjenko

Stockholm, Sweden, 2016

Omid Delafrouz

Installation view, *Den förlorade bilden/The Lost Image*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2016

Omid Delafrouz

Installation view, *Den förlorade bilden/The Lost Image*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2016

Omid Delafrouz

Josefs Sömn, 2016, digital print, 213.5 x 302 cm (84 x 118 7/8 in.)

Omid Delafrouz

Men där det räddande växer

2014-2016

Digital print mounted on aluminium

161.5 x 113 cm

(63 5/8 x 44 1/2 in.)

Omid Delafrouz

Installation view, *THE END*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz

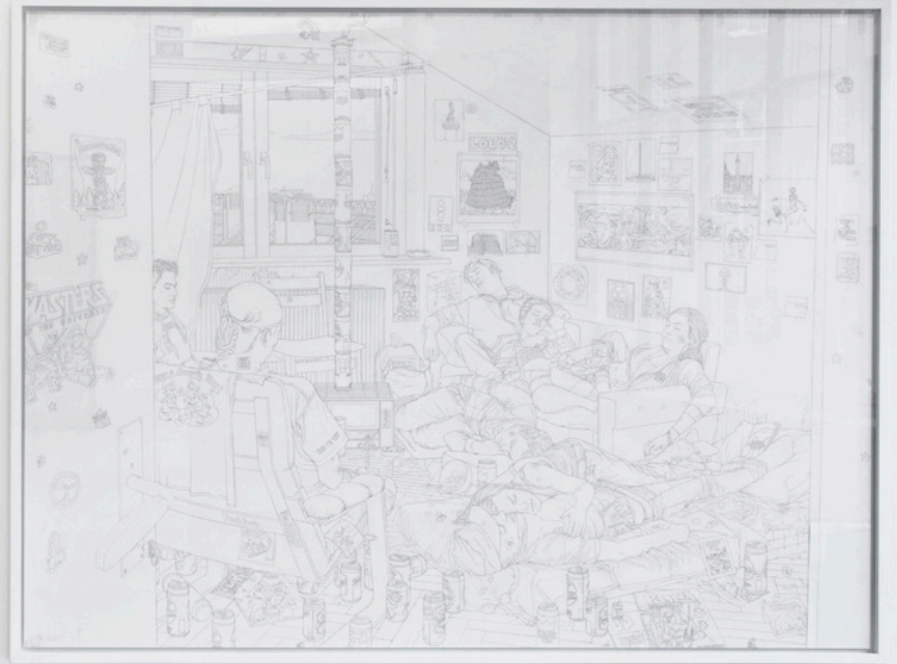
Installation view, *THE END*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2011

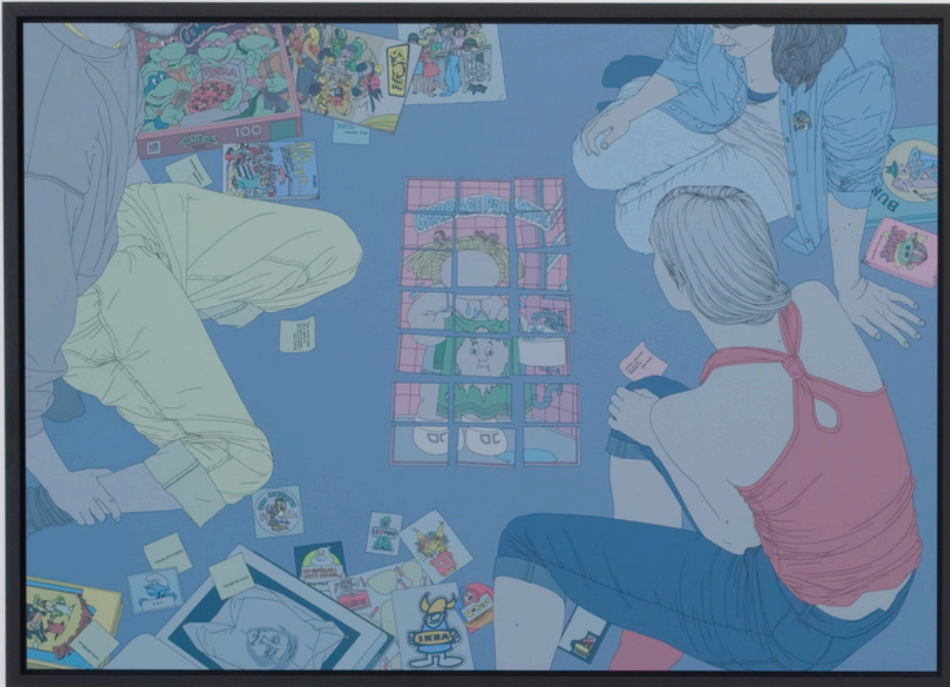
Omid Delafrouz

Installation view, *THE END*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz

Installation view, *THE END*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz

Installation view, *THE END*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2011

Omid Delafrouz

Midsommar Dröm/Midsummer Dream, 2011, pencil drawing, digital print, 156 x 206 cm (61 3/8 x 81 1/8 in.)

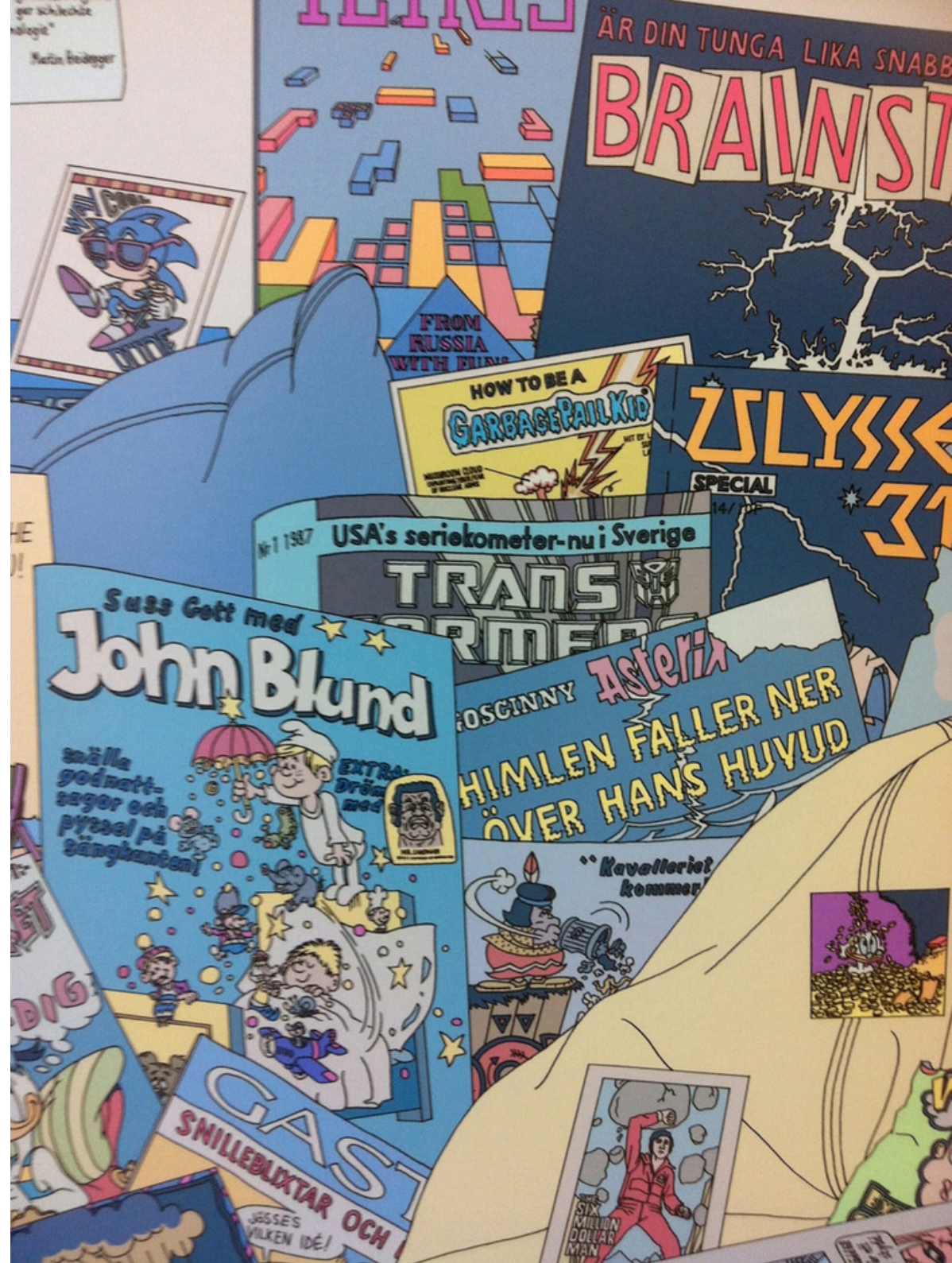

Omid Delafrouz

Nyckelns stjärntecken *The Key's Fate*, 2011, pencil drawing, digital print, 61.5 x 84.5 cm (24 1/4 x 33 1/4 in.)

(58 1/4 x 41 3/4 in.)

Gåvan/The Gift, 2011, pencil drawing, digital print, 113 x 157 cm (44 1/2 x 61 3/4 in.)

**OMID DELAFROUZ
PRESS**

www.omkonst.se:

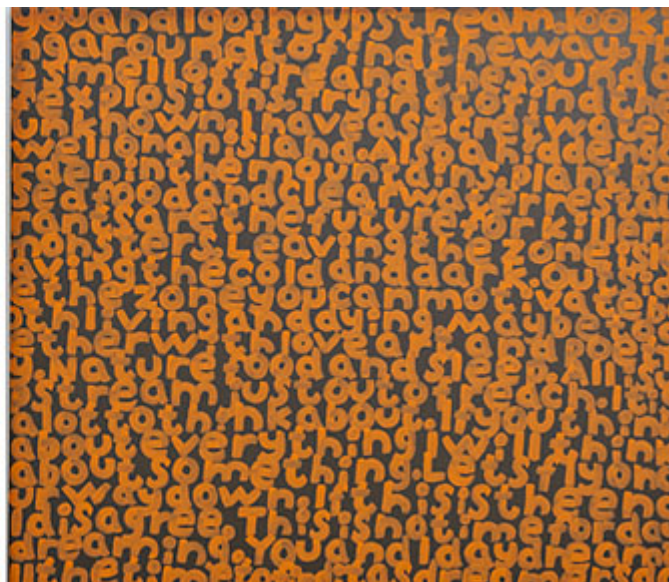
PÅ FLYKT TILL DRÖMMEN

As Dreamers Do – 15 samtida konstnärer, Konsthallen / Bohusläns museum, Uddevalla 1/6–3/11 2024

Text: Susanna Slöör

© Cajsja von Zeipel
(klicka på bilden för hög upplösning)

As Dreamers Do © Lukas Göthman
(klicka på bilden för hög upplösning)

Konsthallen i Bohusläns museum firar 40-årsjubileum med en utställning sammanställd av konsthallen tillsammans med konstnären Lukas Göthman. Titeln *As Dreamers Do* är hämtad ur en av Göthmans målningar som ingår i utställningen. Texten brukar ofta vara utgångspunkten i Göthmans måleri och den här slutraden är hämtad ur en text som han skrev som 18-åring.

Femton konstnärer deltar, de flesta födda på 70- eller 80-talen. Man skulle kunna se utställningen som en generationsuppställning för konstnärer mitt i karriären. Men mer intressant är att se den ta temperaturen på frågor som engagerar idag. Rubriken är därför intressant: Har den övergripande världen och verkligheten blivit för påträngande och obehaglig att drömmen får ses som ett räddande alternativ att fly till? Man skulle kunna jämföra med mellankrigsåren på 30-40-talen som dominerades av en flykt till människans undanskymda domäner. Att döma av utställningens sammansättning av deltagare kan man tala om en realism som söker sig över, under eller bortanför. Här hos drömmarna kan man meditera över den mänskliga dumheten och ändå hysa viss tillförsikt.

I lost something years ago © Linnéa Sjöberg

© Omid Delafrouz (klicka på bilden för hög upplösning)

Omid Delafrouz slår an perspektivet i sin triptyk av målningar där han tar isär Matisse klippta collage av *Ikaros*. I den första delen har den svarta siluettfiguren fallit ned på jorden igen. I den andra svartflaggas (diskvalificeras)

himmelsflykten och endast Ikaros pulserande hjärta återstår som ett blödande skotthål. Den sista målningen är en från Matisse fristående del. Den är en ändå sorgesång över människan som världspolis där FN-symbolen bryts upp till ett kikarsikte och en lagerkrans.

© Eric Magassa

Eric Magassas ständiga kanske drömmande flykt mot olika platser sammanfattas i en vägg där hans signumfigur tillfällighetsvis landat.

Tova Berglund låter sin svartsjukaängel dra genom drömmar och liv kryddade med sorg, svartsjuka och kärlek.

Även Linnéa Sjöberg väver ett liknande motiv och bygger ett torn av dröjande ångest i verket *I lost something years ago*. Hennes flykt från sina utforskade identiteter kanske kan jämföras med Cajsa von Zeipels manifesterande av sin tydligt avskalade form fri från det motsatta könet. Hennes mix av skulptur och assemblage i pigmenterad silikon är magnifika och kropparna muterar som självbefruktande tillstånd.

Bakom Johan Thurfjells dörröppning täckt med ett Hokusai-inspirerat draperi trampar ett par skor försynt. Som besökare undrar man först om verket är avstängt...

© Caspar Forsberg

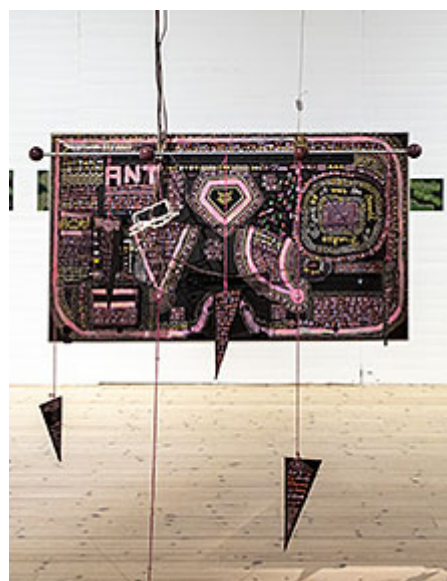
Den mycket sevärda utställningen sammanfattar väl intressanta spår i dagens samtida konst. Fragmentering, upplösning, konstruktioner av disparata element bildar berättelser som flyr undan alltför ivrigt tolkande. Nyckelorden alla mer eller mindre plikttroget förhåller sig till står programbladen för, vilket inte hindrar konstnärerna att ge maror och dagdrömmar fritt spel.

En som är vaket drömmande med pennan i hand är Caspar Forsberg, utställningens utropstecken för min del. Han har förutom sin installation diktat längs med hela den långa korridoren utanför den stora hallen. I sin road video frustar han och dottern i kapp, så enkelt och genialt tas höga pretentioner ned på jorden.

Uddevalla 2024-06-28 © Susanna Slöör

© Tova Berglund

© Caspar Forsberg

© Johan Thurfjell

KONSTENS TIPS

Omid Delafrouz hos Andréhn-Schiptjenko

MAGNUS BONS

28 JANUARI 2022

OMID DELAFROUZ, INSTALLATIONSVY, BUKETT ÖFR EN DAG, 2022. FOTO: ANDRÉHN-SCHIPTJENKO

Han skulle nog kunna måla precis vad som helst, Omid Delafrouz. Det är vad som först slår mig, redan innan jag egentligen börjar se efter vad hans målningar föreställer. Flera av dem har en sorts luddig skärpa som gör att jag tänker på Ola

Billgren, en annan målerisk kameleont med uttrycksmedlen i sitt grepp.

Delafrouz sätter samman olika bildelement i målningar av rätt skilda slag. En Matisse-parafra, en avbildning av ett rymdfoto av jorden och en målad text på tyska i gammal frakturstil är några ganska direkt avläsbara detaljer. Även Billgren målade bilder av bilder, bland annat föreställande trägravyrer eller just boksidor med den gotiska skrivstilen.

OMID DELAFROUZ, INSTALLATIONSVY, BUKETT FÖR EN DAG, 2022. FOTO: ANDRÉHN-SCHIPTJENKO

Med denna sin tredje utställning hos Andréhn-Schiptjenko tar Delafrouz ett rejält kliv och vidareutvecklar sin bildvärld. Men som betraktare blir jag lite handfallen inför de sex målningarnas bildgåtor. På ett sätt är det då bra att galleriet erbjuder en handledning som åskådligt förklarar Delafrouz olika bildkällor. Och fascinerande att följa hur referenser binds samman, men också lite som att jag står där med facit i hand. Som att målningarna faktiskt har en lösning.

Visserligen hade jag omöjligt kunnat räkna ut att en uppsträckt hand kommer från en förstorad barnteckning av Rimbaud. Eller att målningen med en stor och en mindre cirkel har en österrikisk valsedel från 1938 som ursprung. Kombinerad med titeln på George Grosz självbiografi.

Målningarna förändras efter jag läst förklaringarna, men blir de bättre? Ville jag verkligen veta allt detta? Och varför behöver jag en manual för att begripa dem? Om det är det jag gör nu.

Magnus Bons

Andréhn-Schiptjenko, Linnégatan 31. Utställningen pågår 8 januari – 19 februari 2022

OMID DELAFROUZ, MECHANICAL FLAG 1946, 2021. FOTO: ANDRÉHN-SCHIPTJENKO

Publicerad: Konsten.net, 2022-01-28

<https://konsten.net/omid-delafrouz-hos-andrehn-schiptjenko/>

KONST | RECENSION

Uppsluppna utforskningar på Stockholms gallerier

UPPDATERAD 06:38 PUBLICERAD I GÅR 11:11

Stanley Whitneys målningar på Galerie Nordenhake Foto: Carl Henrik Tillberg

Vårsäsongen har startat på Stockholms gallerier. Sebastian Johans ser flera utställningar där konstnärerna inventerar sina verktygslådor, med såväl lekfullhet som allvar.

Läs senare

Galleriutställningar i Stockholm

Alexander Tallén. Linnea Rygaard

Cecilia Hillström Gallery. Visas tom 19/2

Stanley Whitney

Galerie Nordenhake. Visas tom 19/2

Sara Möller. Mårten Medbo. Ingela
Håkansson Lamm. Tom Hedqvist

Bergh Gallery. Visas tom 19/2

Omid Delafrouz

Andréhn-Schiptjenko. Visas tom 19/2

Alexander Tallén, "Running towards nothing", 2022 Foto: Cecilia Hillström gallery

Det kan mycket väl sitta i betraktarens öga, men när Stockholms galleriscen inleder ännu en säsong präglad av den eviga pandemin tycks många utställningar handla om att syna konstens grundförutsättningar och söka en nollpunkt att utgå ifrån.

På Cecilia Hillström Gallery har exempelvis Alexander Tallén i utställningen "Running Towards Nothing" fyllt ett högt podium med porslinsfiguriner, där merparten av de fint modellerade gestalterna tycks låsta i ett vardagligt ögonblick av väntan. I titelverket promenerar en ung man med hipstermössa med famnen full av pinnar. Ett annat verk visar en rudimentär koja och kanske är mannen på väg till ett pågående bygge, eller också hoppas han dra i gång en värmande brasa. Framåt kommer han emellertid inte.

Talléns nästan uteslutande unga män bär apor, gosedjur eller går med hundar. Leken som antyds kunde ange en ovilja att famna vuxenheten, men tycks så befriad från lust att slaget sannolikt redan är förlorat.

I utställningens kanske bästa verk står en glämig man med uppgivet anlete bredvid en soptunna och ett staket. I den ena handen håller han en cigarett, i den andra en påse skräp. Ännu en dag, ännu en soppåse, ännu en

cigg. Den mycket träffande titeln lyder "Been through this before" och vore det inte för att mannen bär en apa på sin ena axel vore igenkänningen total.

Alexander Tallén, "If there is something", stengods, 2022. Foto: Cecilia Hillström gallery

Tidigare har Tallén främst sysslat med självporträtt. Nu är blicken lyft, vilket ger figurinerna en mer relevant samtidskänsla.

I rummet bredvid hänger Linnea Rygaards "Cycle of the warewolf", som också visar ett nytt steg i konstnärskapet. Precis som tidigare är Rygaards måleri sysselsatt med ett arkitektoniskt språk, men motiven befinner sig längre ifrån en faktisk arkitektur och drar mot en mörkare stämning.

Lite som om de drabbats av "weltschmerz", en uppgivenhet inför vad den fysiska världen kan erbjuda, och beslutat sig för att se över sina redskap i ett mer autonomt måleriskt sammanhang.

Något liknande hittar man hos den amerikanska giganten Stanley Whitney i utställningen "Homeing 1: Works on paper" på Nordenhake. Whitney har det senaste decenniet fått ett senkommet och välförtjänt genombrott för sina abstrakta, ofta stora och mycket färgrika målningar där kvadratiska fält bildar inexakta rutmönster som inte går att ta in i ett ögonkast, utan kräver ett långsamt, snudd på hypnotiskt betraktande.

Linnea Rygaard, "It", akrylmålning på Cecilia Hillström gallery Foto: Cecilia Hillström gallery

Målning av Stanley Whitney på Galerie Nordenhake Foto: Carl Henrik Tillberg

Motiven känns igen, likaså färgerna och det envetret utforskande anslaget samt prövningen av likartade motiv. Men formaten är små, bakgrunderna en uppsjö olika papper och färgerna krita, blyerts, vattenfärg och gouache.

Det är som att stiga in i konstnärens skissblock.

Nivån är visserligen mer ojämn än i konstnärens större måleri, men i gengäld är det roligt att se hur han prövar sig fram inom sitt etablerade formspråk, som om han inventerade verktygslådan. Det är omöjligt att inte bli uppsluppen i sällskap av Whitney.

En prövning av de etablerade uttrycken finns också hos de tunga formgivarna Ingela Håkansson Lamm och Tom Hedqvist, som i var sin presentation på Berg gallery visar verk som i största enkelhet synar sina grundvalar.

Färg möter färg, form möter form. I de omgivande rummen visas Mårten Medbos undflyende keramiska former och en tät materialrik installation av Sara Möller, som bägge bidrar till att helheten inte blir för stillastående.

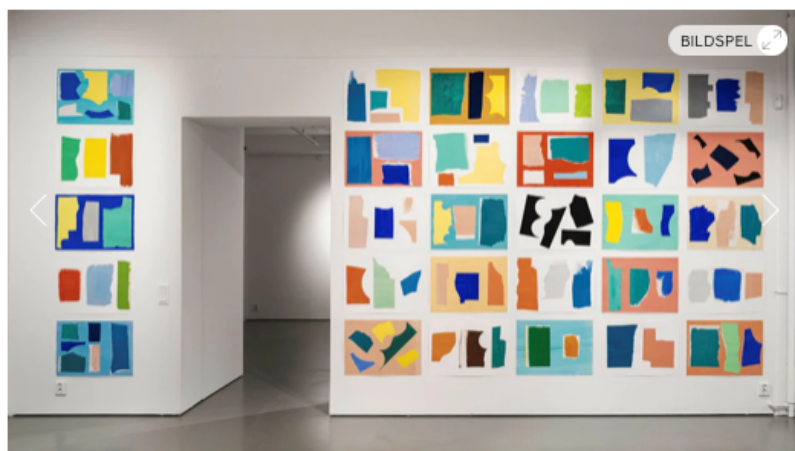

Bild 1 av 2 Ingela Håkansson Lamms utställning "Alla bitar faller på plats" på Berg gallery.

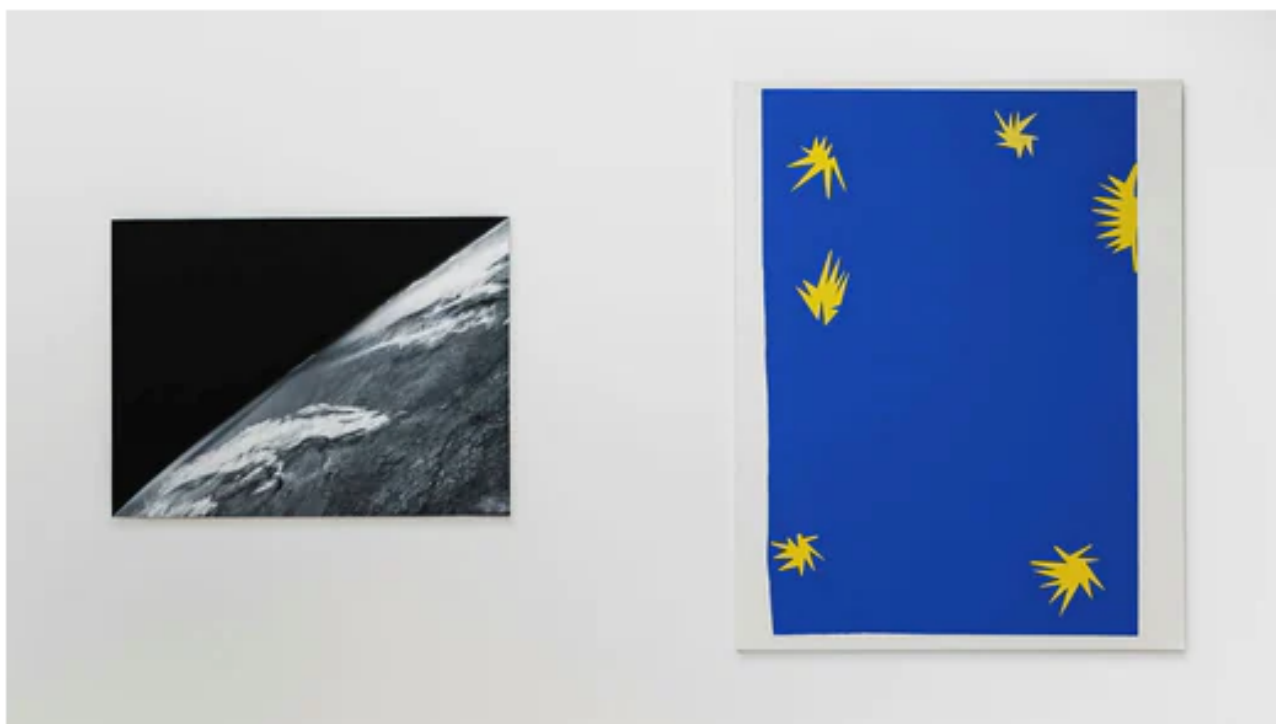
Foto: Jean-Baptiste Béranger/ Berg gallery

En lika underhållande, men allvarligare, jakt på nollpunkten hittar man på Andréhn-Schiptjenko, där Omid Delafrouz i utställningen "Bukett för en dag" gör ett antal omläsningar av historien i jakt på nya startblock.

Delafrouz har i drivna teckningar tidigare varit upptagen av generationsmarkörer men nu är det mänsklighetens stora rörelser som lyfts i måleri. Tredje rikets röstsedlar, ett träd i Buchenwald, en antik vas, en barnteckning av Rimbaud, människans första fotografi från rymden och Matisses nötta klassiker "Icare" hör till det som erbjudit material och motiv i en utsökt serie analogier, som dessutom med föredömlig pedagogik presenteras i ett kompendium.

I Delafrouz version av "Icare" är den centralt placerade siluetten av människa avlägsnad, och det som återstår är enbart den starka blåa färgen och ett antal spretiga gula stjärnor – som en brutalt uppriktig sampling av den europeiska gemenskap som EU:s flagga representerar.

Mänskligheten har nått en slutpunkt många gånger, tycks Delafrouz konstatera. Kanske är det äntligen dags att börja på ny kula.

Vy från Omid Delafrouz utställning på Andréhn-Schiptjenko, till höger "Union flag".
Foto: Jean-Baptiste Béranger. Courtesy konstnären och Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Paris.

Alingsås Tidning

Foto: LEONORE NORDIN

Omid Delafrouz ställer ut på Konsthallen i Alingsås. Vernissage är idag, lördag.

Omid Delafrouz på Konsthallen

PUBLICERAD: 4 FEBRUARI, 2017 KL 05:30

ALINGSÅS

Vad är en bild? Det är en av de frågor som Omid Delafrouz försöker besvara med sitt konstnärsskap. I dag lördag är det vernissage för hans utställning på Konsthallen. – Jag visar, enkelt uttryckt, bilder om de bilder jag vuxit upp med, säger han

Alingsåsbördige Omid Delafrouz talar eftertänksamt om sina konstverk. Då och då lägger han in en kulturell referens. Han nämner bland annat poeten Novalis, regissören Jean-Luc Godard och författaren James Joyce.

– Kulturen som sådan är ett spegelkabinett där allt ekar, med små betydelseförskjutningar. På de här bildytorna försöker jag synliggöra återkommande sätt att gestalta vissa situationer, säger Omid Delafrouz.

Djupa resonemang

Fast jag är – vill jag i alla fall intala mig – hyfsat bevandrad i konst och kultur är det inte lätt att hänga med i resonemangen. Men egentligen är det ganska enkelt, menar Omid. På frågan om "folk kommer förstå vad han menar", svarar han:

– Ordet förstår är taget från kunskapsteorin och filosofin. Därefter har det importerats till det konstnärliga fältet, där jag inte tycker att det hör hemma riktigt. Men en central upplevelse med bra konst tror jag är just att inte förstå.

Du menar att man inte behöver förstå, bara uppleva?

– Precis. Jag tänker på Novalis formulering: "Lessing såg för skarpögt på tillvaron och miste därvid känslan för den oklara helheten".

Läs hela artikeln i lördagstidningen:

- Åtta stora, detaljerade verk
- Fullt av referenser
- Så jobbar Omid

Bilder med eget medvetande

Av Katia Miroff

The Lost Image

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm
25. februari - 2. april 2016

Omid Delafrouz, *Under spöktimmen* (detalj), 2014–2016.

Omid Delafrouz gör digitala printar i stort format som för tankarna till tecknade serier med detaljerade bilder. Ändå är det inte frestande att tala om Pop, ironi eller andra välanvända begrepp. Delafrouz utställning på Andréhn-Schiptjenko i Stockholm visar barn eller unga människor i vardagliga miljöer. Alla gestalter verkar sitta tysta, upptagna av någon inåtvänd aktivitet. Dramatiken i scenerna är utan höjdpunkter, istället finns där ett lakoniskt, jämngrått djup.

Delafrouz är utbildad vid Malmö konsthögskola och Valand i Göteborg på 00-talet, och hans bilder är fyllda av det som är typiskt för oss som växte upp under 80- och 90-talen. De visar sådant man känner igen – men också sådant som ofta används för att illustrera vår generation. Teckningarna är strösslade med mer eller mindre tydliga referenser. I en bild sitter två barn bredvid varandra med varsin plastfigur framför sig. Hennes är en Barbiedocka, hans är en actionfigur (som de kallades).

Omid Delafrouz, *Men där det räddande växer*, 2014–2016.

Böckerna är med överallt: *Barna Hedenhös*, *Barnens lexikon*, *Den oändliga historien*. Barnkulturen följer med upp i åldrarna, och blandas med mer sexualiserad populärkultur. Det största verket i utställningen, *Josefs sömn*, visar en ung man i keps som sitter i en soffa med en ölburk i handen. I loftsängen ovanför ligger en tjej i trosor och sover. Det är en trång, stökig lägenhet, med en askkoppp på tv:n och en tröja med Pacman-tryck på en stol. Här finns MAD-tidningar och Disneyfilmer, liksom en bild av en naken kvinna på väggen.

Detaljer i rummens inredning fungerar som mindre direkta, men ändå effektiva referenser till en förgången tid, en viss stämning. Jag känner igen en byrå, och har minnen kopplade till att persiennen hänger just på det sättet. Delafrouz bilder fungerar i det avseendet som fotografier, men de har en koncentration som gör dem mer intensiva.

Personerna är omgärdade av kulturen, sin tid, och det som håller dem där är bilderna och bilderna av bilderna, som äter sig in i medvetandet trots att de från början är för tillrättalagda för att säga något överhuvudtaget. De blir i efterhand illustrationer av tidsandan, som förpackningarna och reklamen. Men hos Delafrouz blir vi uppmärksammade på det ytliga i tanken om det tidstypiska. Referenserna påminner om att bilden här, eller livet då, inte är likställda med rekvisitan, med det typiska.

Här finns en avsedd nihilism som skiljer sig från det nihilistiska resultatet av känslöyttringar och nostalgiska verklighetsskildringar i mer säljande kultur. Delafrouz bilder erbjuder en nollpunkt som gör motstånd mot mängden bilder. De lyckas faktiskt vara en annan slags bild, men att förklara hur skulle kräva precis den typ av skildring eller förklaring som de gör upp med. De har en tyst intensitet där minnena, rekvisitan och de färdiga formerna mals ner. Det blir ett slags hyperbilder, som om de själva hade ett medvetande.

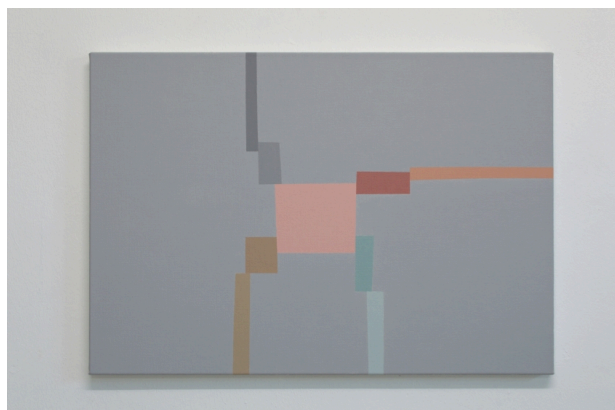
Omid Delafrouz, *The Lost Image* (installationsvy), Galleri Andréhn-Schiptjenko.

PUBLICERAD 04 MARS 2016 AV MAGNUS BONS

John Sundkvist, Omid Delafrouz och Elisabet Oscarsson

Vid ett första ögonkastet tycks John Sundkvists och Omid Delafrouz bilder utgöra varandras motpoler. Sundkvist målar abstrakt och i små format medan Delafrouz arbetar med stora digitala utskrifter föreställande interiörer. Den ene är verksam i en urgammal teknik, den andre använder den allra senaste teknologin. Men hur stora är skillnaderna mellan dem, egentligen? Och spelar det idag någon roll om en bild är abstrakt eller föreställande? Har vi inte för länge sedan lärt oss att allt i grund och botten är en konstruktion?

John Sundkvist

Sundkvists nedtonade målningar på APA Gallery är byggda av oregelbundna former som är tätt placerade bredvid varann. De små färgfälten framträder i blekt mättade klanger och bildar sammankopplade band där varje form hänger nära samman med de intelligande. Kompositionerna framstår som resultatet av både slump och noggrann planering; som en sorts avlyssnade infall, reaktioner på bildens behov. Sundkvists tidigare målningar täcktes helt av liknande färgformer som nu har dragit sig tillbaka till mitten av bilden, omgivna av en vit eller gråtonad rymd. Målningarna påminner om en sorts föremålslösa stilleben, eller ett arrangemang av abstrakta element.

Delafrouz bilder på Andréhn-Schiptjenko är däremot översållade med andra konsthistoriska blinkningar och populärkulturella referenser, ett slags byggstenar med en smygande betydelse, som omger de lojt tillbakalutade eller sovande personer han framställer. I början ligger människorna i fokus när jag betraktar bilderna, men de sjunker så småningom undan för alla raffinerat utplacerade markörer. Efter ett tag står det klart att det är de symboliska detaljerna som berättar något om barnen eller de unga vuxna som befolkar bilderna. Seriefigurer, dataspel, Törnrosa och affischen från den legendariska utställningen "Hon" på Moderna museet; allt detta och mycket, mycket mer formar och påverkar de till synes ovetande personerna. De är så insvepta i sina inre drömbilder att de inte registrerar sin omgivning. Delafrouz skapar en visuell rundgång mellan människor och ting som verkar omöjlig att bryta. Bilden fixerad som en tidskapsel.

Omid Delafrouz

Så vad är det då som gör att jag omedelbart uppfattar förenande drag mellan Sundkvist och Delafrouz? Ja, det beror inte på bildernas "motiv", det inte det vi ser i dem som binder dem samman. Deras beröringspunkter får istället sökas i uttrycket. I bildernas verkan. Och här talar Sundkvist och Delafrouz besläktade språk, inte bara genom hur färgskalorna överlappar varandra, utan, kanske mer betydelsefullt, genom hur deras respektive bilder präglas av en sorts omsorgsfull redovisande stil. Bilderna radat upp sina beståndsdelar, den ena efter den andra, i ett försök att vara så tydlig som möjligt. Men samtidigt för bilderna med sig en känsla av inneslutning, som om de befann sig på andra sidan av en tunn film. De utstrålar på samma gång intim distansering och allvarsam lekfullhet.

Elisabet Oscarsson

Om man söker en kontrast till den balanserade stramheten hos Sundkvist och Delafrouz kan man med fördel betrakta Elisabet Oscarssons rinnande och genomlysta målningar på Galleri Gunnar Olsson. Hennes eruptiva färgexplosioner lägger sig visserligen nära både Monet och Twombly, men sämre förebilder kan man ju använda sig av. Oscarssons flödande fläckar i undersköna gröna och blå kulörer bygger speglingar och vattenytor. Hon förför med sin impulsivt målmedvetna hantering av färgen i kombination med sina rastlöst tecknade linjer. Men det som imponerar mest är hur säkert hon behärskar både små och stora format. Oberoende av storlek visar Oscarsson fram en gestaltning präglad av djup koncentration. Denna visuella förtätning har hon gemensam med Sundkvist och Delafrouz.

Magnus Bons

omkonst.
konstnärer skriver om konst.

::startsida sök arkiv vår policy prenumerera annonsera länkar kontakt

www.omkonst.com:

Kärleksexplosion på Göteborgs Konsthall

Love Explosion, Göteborgs Konsthall, 14/6 – 18/8 2013

Text: Berit Jonsvik

© Bo Melin

© Jonathan Josefsson (vä) © Ulla Hammarsten McFaul (hö)

© Nina Bondeson

Det finns samlingsutställningar och så finns det

Samlingsutställningar. Spännvidden är stor och går från oengagerat hopsatt hopkok till akademiskt teoretiskt distanserat curatorstematik. Å andra sidan finns det Samlingsutställningar curerade från hjärtat, där verken samverkar, samtalar och fyller även svåra utställningsrum med energi. Love Explosion är en sådan.

Curatorerna Ola Åstrand, konstnär, och Mikael Nanfelt, konsthallschef, har bjudit in tjugosju konstnärer från olika generationer och skilda konstnärsfält. Alla bor och verkar i Göteborg och har särpräglade konstnärskap. Ola Åstrand formulerar idéerna kring utställningen i sin curatoriska text: *Att tänka icke-kommersiellt, systemkritiskt, närodlat och inkluderande är absolut nödvändigt i dessa tider när konsten håller på att marginaliseras och tappa sin uppgift som bärare av ett slags humanistisk anda.*

Redan vid entrén tvingas besökaren in i konsten rent fysiskt och måste kliva in genom det stora gapet i Bo Melins självporträtt för att nå utställningsrummen.

Väl inne möts man av en lätt anarkistisk anda i det stora rummet. På ett podium tillkännages det att detta är en *Tillfällig mötesplats för byrackor*. Där kommer konsthallen att anordna samtal och diskussioner om konst.

En skottkärra full med sand, tillhörande palm och ett punkterat hjul (Mattias Norström *All inclusive*) samsas med en graffitimatta från tak till golv (Jonathan Josefsson), som i sin tur rullats fram till fem TV-skärmar, rabblande tyska prepositioner (Dana Sederowsky). Eva Dahlins djur i formalin möter Sara Lännerströms gamla återskapade torp. Det är roligt och tankvärt, om än vildvuxet. Respektlöst på ett respektfullt sätt.

© Dana Sederowsky © Sara Lännerström

© Omid Delafrouz

© Josefine Posch

© Sofia Ånghede

Några mindre rum i rummet ger möjlighet till ett mer enskilt möte med installationerna. I det innersta rummet har Nina Bondeson sitt svarta hus med text och bilder *Ur den självlärd lingvisten Jeremy Adagios dagbok*, den svarta humorns befästning.

Två av konsthallens mindre rum är mörklägda och mer sammanhållna. Det ena visar Josefine Posch och hennes installation: två människokroppar hängande i ett rum av persienner. Hon samspelar med butohdansaren Frauke, som visar en video om en performance. Mellan dessa kroppar finns Sofia Ånghedes fotoserie, *Den andra dimensionen*: rörliga ljuskällor avslöjar kroppar i mörker.

Det andra rummet upptas av Mandana Moghaddams video *Exodus*. Några resväskor guppar i vågorna och långt bort skymtar horisonten. Väskorna trycker sig intill varandra, söker trygghet i sin utsatta position på havet. Det är en bedövande vacker video med ett mörkt innehåll, om flyktingar och deras utsatthet.

Love Explosion är en samlingsutställning orkestrerad på fri hand, djärv för att vara på en kommunal institution och upplevs därför befriande. Tilläggas bör också att titeln Love Explosion är en hälsning och en hyllning till det göteborgska kultbandet med samma namn.

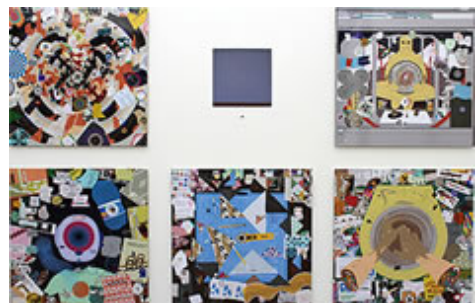
Göteborg 2013-06-24 © Berit Jonsvik (text och foto)

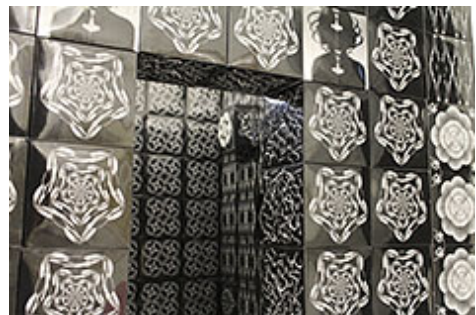
© Frauke

© Mandana Moghaddam

© Gustav Sparr

© Nilofar Kosheshi

Göteborgs Konsthall | Omkonsts startside

Dela med andra |

KOMMENTERA ARTIKELN (endast redaktionen kan läsa ditt inlägg)

Namn (frivilligt):

E-post (om svar önskas):

Här kan du lämna synpunkter på artikeln till redaktionen:

Skicka

Omid Delafrouz

PORTRAITS OF A GENERATION

By Ana Ibarra

Omid Delafrouz's first memories are from when he was two years old and his parents fled with him from Iran to Sweden. Being so young, he blended in well but always noticed a difference: while the other kids and their parents took things lightly, for Delafrouz and his family everything was a matter of life and death and, as he explains, 'I have always carried a sense of the tremendous importance and mysterious nature of everything.' This sense of awe is translated into his work through intricate layers of composition and colour.

— *Is your Iranian background a source of inspiration?* It is something I carry with me even though I have never been back. Almost all I know of my heritage comes from what I have heard from my parents through stories and pictures. This sense of not really knowing where I come from became a fitting image of our species' condition in the world. Where did we come from? It is an utter mystery! In this regard, in being inaccessible, I would be inclined to say that it inspires me. This feeling of not knowing is central to all great art. As the painter Francis Bacon once supposedly said: 'The artist's job is always to deepen the mystery.'

— *Were you creative as a child?* When I was in kindergarten I was fascinated by the forms and colours in my surroundings, and strangely, perhaps, for this age, in how these forms were best translated or culturally stylized into images in magazines, comics and paintings. Without knowing why I sometimes got a headache when I saw a poorly drawn illustration in a magazine or on the cover of a cereal box. This was, of course, all instinctive. I wondered which was the best way to stylize a boat seen from up front, for instance, or a cat, or hair? I drew incessantly, trying to understand how forms worked. I drew certain characters such as Garfield or Super Mario so much that I could come to kindergarten and draw them by heart for the other kids.

— *Do you come from an artistic background?* My mother is an artist. Growing up, almost every summer we would go to Paris and visit great museums. For me, visiting such places was a mysterious event and has made me feel a life-long sense of awe and obligation towards

this tradition of image making. It is not so much the beauty or technical mastery of the works that has moved me, but that these people who once lived made these artefacts and now I can take part in what they saw during their lifetime. This funereal, uncanny communion has made me confident in disregarding Marcel Duchamp's critique of the overestimation of the masters of the past. I think it is not a question of mastery, but one of people who, through the means of their art, left us traces of an inner life. In this sense, art is the true epitaph of these people, not just some billboard for displaying technical skills.

— *How do you decide on your subjects?* Every new cultural period seems to demand a new form of expression in order to disclose to us its deep sense of mystery and meaning. More concretely, when choosing what to draw, I look for certain places and gestures that, in combination with the form I work with, take on greater significance. This significance may hold within itself the promise of one day disclosing some of the defining features of my generation's innermost workings.

— *Do you work with narratives?* Very simply put – and the emphasis is on the word 'simply' here – I could say that my work deals with the narratives of the dominant images that we have grown up with, and explores how these narratives echo throughout the lives of this generation. For specific reasons, it is all drawn and coloured with the same techniques that were originally used to make those very images.

— *Can you explain your method of working?* Right now I have a collection of a 110,000 of what I understand to be the dominant images my generation have been exposed to during the last few decades of popular culture in Europe. I have sorted this material into different categories, which are then the starting points that tell me I am dealing with one of the core ideas in culture and that a certain image must be produced. Then I find a fitting setting, that is a place or room, and invite friends to a photo session where I usually take approximately one to three thousand detail photos. These photos, together with the images that were their starting point, are the material I then use to make a pencil drawing on paper. When it's finished I trace the lines of the drawing with a black fine-liner on a light board on a new sheet of paper. This black-and-white traced ink drawing is scanned into the computer. I then colour the black-and-white drawing in Photoshop. Finally I print the completed work at the same size as the original pencil drawing and I frame the print and pencil drawings separately in two different frames, exhibiting them next to each other and selling them together as one piece.

— *What are your preferred themes?* I generally try not to make artistic choices so much out of preference as out of cultural necessity. Hölderlin wrote that 'a sacred language is missing.' The overarching theme in this early stage of my work is perhaps the difficulty of reverting with dignity to sincere, unhindered speech in the aftermath of lost coherence and a culture that lacks an overarching theme.

— *Is your work a reflection on your life and the everyday?* My generation has had this monstrous trauma to deal with: the history of the still image. I have become accustomed to calling this history 'the history of the surface', and I am confident that it must be dealt with in still images that consist of flat surfaces without any reference to the tactile history of the thickness of paint on canvas (which is a far-reaching sub-branch in the history of painting, but has nothing to do with the image). I know of no work of art from previous centuries that has really attempted this. Perhaps this is because they didn't have huge printers and weren't raised with things like the Garbage Pail Kids, or May- or McCheese.

The Solar Eclipse, 2011, pencil drawing, digital print, 148 x 106 cm

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

OMID DELAFROUZ

Born 1982 in Tehran, Iran.

Lives and works in Stockholm, Sweden.

Education

2005-07 Valand School of Fine Art, Gothenburg, Sweden.

2002-05 Malmö Art Academy, Malmö, Sweden.

Solo Exhibitions

2024 *Full Spectrum Dominance*, Galleri Cora Hillebrand, Gothenburg, Sweden.

2023 *Tidskrön - Tre målningar av Omid Delafrouz*, Art Space Södertörn, Södertörn, Sweden.

2022 *Bouquet for a Day*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2017 *Omid Delafrouz*, Alingsås konsthall, Alingsås, Sweden.

2016 *Den förlorade bilden/The Lost Image*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2014 *Väsen från barnkammaren*, Eskilstuna Konstmuseum, Eskilstuna, Sweden.

Gerleborgsskolan, Hamburgssund, Sweden.

2011 *THE END*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2007 *På hemvägen, En kritik av Daniel Burens måleriuppfattning/En kritik av Takashi Murakamis måleriuppfattning*, Galleri Rotor, Gothenburg, Sweden.

2002 *Ååh Samuel...*, Galleri WinWin, Gothenburg, Sweden.

Group Exhibitions

2024 *As Dreamers Do*, Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.

2015 *Vintersalong*, Strandverket, Marstrand, Sweden.

Samlarens blick – konst ur samtida samlingar, Konsthallen – Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.

2013 *Love Explosion*, Göteborgs Konsthall, Gothenburg, Sweden.

2011 *Ny Scen/New scene*, Konsthallen - Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.

2008 Nada Art Fair, Miami, Gallery Fruit and Flower Deli, Miami, USA.

2007 *På hemvägen, En kritik av Takashi Murakamis måleriuppfattning*, Brändström & Stene, Stockholm, Sweden.

På hemvägen, En kritik av Daniel Burens måleriuppfattning/En kritik av Takashi Murakamis måleriuppfattning, Göteborg Konsthall,

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

- 2006** Gothenburg, Sweden.
Strategies of revealing, Röda Sten, Gothenburg, Sweden.
- 2002** *Min bild av mig själv*, Trollhättans Konsthall, Trollhättan, Sweden.
- 2001** *Staden*, Serieteket, Kulturhuset, Stockholm, Sweden.
- 2000** *Mittenälvsborgs Konstsalong*, Nollhaga Slott, Alingsås, Sweden.
- 1999** *Pojkliv*, Frölunda Kulturhus, Frölunda, Sweden.

Grants

- 2024** The Swedish Arts Grants Committee, one-year grant.
- 2020** The Royal Academy of Fine Arts Young Artist Stipend (Vera och Göran Agnekils Stipendium för yngre konstnärer).
- 2014** The Swedish Arts Grants Committee, two-year grant.
- 2011** The Swedish Arts Grants Committee, one-year grant.
- 2009** Robin Mannheimer-stipendiet.
- 2007** Eric Ericson-stipendiet.
- 2007** Carl Larsson-stipendiet.
- 2001** Alingsås Kulturstipendium.
- 2001** Robert Jonsviks stipendium, Konstepidemin.
- 2000** Sundbergiska stipendiet.

Special Projects

- 2014** Inauguration poster, *Men där det räddande växer* for Stadsbiblioteket, Gothenburg, Sweden.